

paa den anden. Dette nærmest kun som For-
 svar mod, at Lovudkastet skulde have til Hensigt
 at vælte større Byrder over enten paa Kjøb-
 stæderne eller paa Landet, end de hidtil have
 baaeret. Det er imidlertid egentlig ikke det,
 som har været det Afgjørende for mig ved
 Affattelsen af Lovforslaget. Jeg har allerede
 tidligere antydet, hvad jeg vilde ansee for at
 være det i og for sig Fornuftigste med Hensyn
 til Ordningen af disse Forhold, og jeg har
 tidligere antydet de Grunde, hvorfor jeg ikke for
 Diebløkket vil finde det tilraadeligt at gaae
 saa vidt; men af det, jeg dengang ytrede,
 fremgik vistnok tilstrækkeligt, at det ikke er nogen
 saadan særlig Hensyntagen til Landdistricternes
 Interesse og til Kjøbstædernes Interesse, som
 har været medvirkende ved Affattelsen af de
 enkelte Bestemmelser, der ere foreslaaede i Lov-
 forslaget.

Jeg troer ikke, at den af den ærede Taler
 paalagde Uhybelighed findes i Lovforslaget;
 det forekommer idetmindste mig, at, naar Ud-
 trykket er: Omkostningerne bæres heelt af det
 Amt eller den Kjøbstad, hvorfra Forsendelsen er
 foranstaltet, kan der ikke være Tvivl om, at
 det er det Sted, hvor vedkommende Vætter eller
 Væggænger er optagen, som er det afgjørende
 med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne, og
 at derimod det Sted, hvortil han først er ind-
 bragt som Transportand, ikke kan komme i
 Betragtning. Skulde der imidlertid i disse
 Udtryk være noget Uhydeligt, skal jeg selvsøge-
 lig ikke modsætte mig en bedre og tydeligere
 Redaction. Blandt Andet nævnedes den ærede
 Taler til Exempel, at, naar en Transport
 tog sin Udgang fra Viborg og havde sit ende-
 lige Maal i Sønderjylland, saa vilde, efter
 hans Mening, Grændsestedet Kolding kunne
 komme til at bære en Deel af Udgifterne.
 Dette troer jeg ingenlunde kan læses af Lov-
 forslaget, thi Forsendelsens Maal vilde jo dog
 ikke være Kolding, denne By vilde ikke være
 Andet og Mere end et Gjennemgangspunkt, og
 skulde Noget blive ublidt behandlet ved en
 saadan Fortolkning, vilde det i ethvert Tilfælde
 ikke være Kolding, men Landdistrictet, der laa
 Syd for det, som maatte passeres, inden
 Grændsen blev overfæden.

Denne gammelbogs Maade at transportere

paa, som er omhandlet i første Stykke, og som
 ligesaa har mit som den ærede Talers Vi-
 sion, troer jeg nu kun bliver anvendt i meget
 ringe Udstrækning; i de Egne, som ere mig
 nærmest bekendte, bliver den ubetinget ikke
 anvendt, der bliver ubetinget ikke en Trans-
 portand sendt fra Sognekoged til Sognekoged.
 Jeg troer vel, at denne Maade endnu anvendes
 i enkelte Sogne; men det forekommer mig
 ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til ved Lov
 at forbyde den, da det jo staaer Vedkommende
 frit for, naar denne Transportmaade ikke findes
 fyldestgjørende, da at vælge den nu al-
 mindelige. — At hjemsende Forbrydere fra Straf-
 festedet eller at tillade dem at reise hjem fra Straf-
 festedet paa deres egen Bekostning synes mig dog
 ikke at være ganske billigt; naar man seer hen til,
 at Vedkommende meget imod sin Villie er bleven
 transporteret fra sin Hjemstavn undertiden til
 en heelt anden Provinds, hvor Straffestedet er
 beliggende, saa synes det mig at være noget
 ubilligt at ville forlange, at han for sine egne
 i Straffeanstalten samsparede Penge skulde
 besto Hjemreisen. Det forekommer mig
 tværtimod at være ganske i sin Orden, at det
 Offentlige afleverer Manden der, hvor det tog
 ham. Ganske vist er ikke altid det Sted, hvor
 Forbrydelsen er bleven begaaet, det samme som
 det, hvor Vedkommende er forsørgelsesberettiget;
 men det falder dog altid nærmere sammen der-
 ved end med Straffestedet. — Det blev af den
 ærede Taler foreslaaet, at de egentlig Fattige
 skulde transporteres paa den Communes Be-
 kostning, som var Skyld i Hjemsendelsen. Jeg
 troer, at det meget ofte vil være vanskeligt at
 afgjøre, om det er Dpholdscommunen eller
 Forsørgelsescommunen, som er Skyld i, at en
 saadan Omflytning af en Fattig bliver nød-
 vendig, og jeg skulde dog være tilbøielig til at
 antage, at det vilde være en altfor haard Byrde
 at lægge paa den enkelte lille Commune, paa
 en Commune i snevrere Forstand, at den skulde
 besto Hjemtransporten af en Familie, som
 var bleven fattig muligvis i det modsatte Uder-
 punkt af Landet. Det vilde blive en Udgift
 for den snevrere Communes Fattigvæsen, som
 i mange Tilfælde vilde være overvældende. Jeg
 troer derfor, at det i ethvert Tilfælde vil være
 rigtig at fastholde Amtcommunen som For-